

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tribunal Poenitentiæ Sev Libri Dvo Prior De Poenitente Ut
Reo Posterior De Confessario Ut Judice**

Stoz, Matthäus

Anno M.DC.LXXXIX.

Art. 2. In quo consistat Contritio?

urn:nbn:de:hbz:466:1-37144

ARTICULUS II.

In quo consistat Contritio?

4. Ut, quid Contritio sit, probè quis noscat, operæ pretium videtur, omnes Actus, qui ad eam quoquo modo pertinent, ante oculos statuere. Ante omnes igitur ad veram contritionem necessariò presupponuntur actus Fidei & Spei de venia peccatorum per merita Christi à D E O obtainendâ: nemo enim doleret de suis peccatis, nisi crederet D E U M esse, eumque per peccata offendit, & ob ejus in promissis fidelitatem, & in remittendis peccatis misericordiam & bonitatem, speraret veniam. His actibus velut basi ac fundamento Contritionis suppositis, sunt adhuc plures alij, qui ad eam concurrunt.

5. I. Est cognitio malitiæ seu peccati & malorum cum peccato connexorum, qualia sunt ipsa D E I offensa, reatus pœna sive æternæ in inferno, sive temporalis in hâc vel alterâ vitâ in purgatorio sustinenda, amissio Divinae gratiae & amicitiae, ac donorum omnium supernaturalium, conscientia remorsus & inquietudo, ignominia, de quibus videri potest Reginald. l. 2. c. 5. à n. 59. usque ad finem capit. Hanc autem cognitionem ad contritionem pertinere inde pater, quod, sicut voluntas nihil prosequitur amando, quod cognitum non fuerit ut bonum, ita etiam nihil persequitur odiendo, detestando & aversando, nisi cognoscatur esse malum. II. Hunc intellectus actum sequitur in voluntate absolutum desiderium, ea mala à se removendi. III. Detestatio seu displicentia de-

peccato commissum desiderio conditionato, factum, si fieri posset, reddendi infectum. Hic desiderij actus vocari solet velleitas, & absolute est inefficax (nequit enim fieri, ut, quod factum est, reddatur infectum) efficax tamen est sub conditione, ut, si fieri posset, non fecisset, quo se inquinavit & DEUM offendit. IV. ex hac detestatione sequitur in appetitu rationali seu voluntate quidam dolor, & tristitia de culpa commissa. Imò V. in appetitu quoque sensitivo oritur ex imaginatione peccati, sensibili modo propositi, horror aliquis & dolor, quandoque tam vehemens, ut etiam lacrimas, genitus & suspiria exprimat. VI. voluntas seu absolutum propositum nunquam amplius faciendi, seu repetendi, quod male gestum est, neque DEUM in ulla alia re offendendi, & quod consequens est, mandata D E I integrè observandi. VII. oblatio ad satisfaciendum pro peccatis commissis, & resolutio suū puniendi, sive Divinum honorem læsum in se vindicandi.

6. Ex his actibus solus tertius est, in quo formaliter consistit contritio. Suar. D. 3. f. 3. n. 7. Navar. in Man. c. 1. n. 2. Reginald. l. 5. n. 2. & alij. Ea verò ut fructuosa sit, necessariò debet habere adjunctum sextum Actum, seu voluntatem D E U M amplius non offendendi, potestque describi in hunc ferè modum: *Est detestatio peccati commissi cum firme proposito vitam in melius commutandi, & deinceps nunquam amplius peccandi.* De sumpta est hæc definitio ex Concilio Trident. sess. 14. c. 4. cum hoc tamen discrimine, quod Concilium dixerit, contritionem esse simul dolorem: unde aliqui

F 3 occa-

occasionem sumpserunt cum Coninch. D. i. d. 2. n. 10. & II. dicendi , contritionem confistere simul in utroque actu, dolore nempe & detestatione. Sed dolor iste non tam est formalis ratio contritionis constitutiva, quam, ut Reginald. l.c. & alij notant, effectus quidam necessariò ex detestatione , perinde ut lumen in corpore pellucido ex præsentia corporis lucidi, ortus. Et ideo particula ista addita reddit definitionem non merè formalem , sed etiam causalem simul : cùm ē contrario illa , quam ex Concilio Florent. in lit. Unionis accepimus, sit merè causalis, per effectum, tanquam per aliq[ui]d notius, tradita in hæc ferè verba : *Contritio est dolor animi de peccatis commissis cum proposito non peccandi de cetero.*

ARTICULUS III.

De Motivo Contritionis.

7. Hoc nomine intelligitur ratio, potentiam, seu intelligentem seu volentem, movens ad actum sibi competentem eliciendum. Hoc posito difficultas, qua hujus loci propria est, in eo versatur, qualenam motivum esse debeat , quo contritio, ut sit idonea ad Sacramentum dispositio , ntitur : cuique enim rei, quam detestamur , averfamur & fugimus, inest aliqd, quod ad detestacionem, & displicantiam erga illam nos permoveat.

8. Igitur in quolibet peccato complura sunt, quæ reddant id detestabile. I. est , quod sit contra rectam rationem, seu, quod dedebeat naturam rationis capacem sic agere. Idem ferè aliis verbis exprimunt, qui dicunt, ipsam peccati tur-

pitudinem esse rationem, propter quam illud sit detestabile. II. quia adversatur speciali alicui virtuti , v.g. castitati, obedientiae, temperantie &c. III. quia cultui divino opponitur. IV. quia laedit jus DEO debitum; DEUS enim ratione supremit, quod in creaturas earumque actiones habet, dominij, habet jus exigendi à creatura rationali observantiam suorum præceptorum. Et hac ratione peccatum induit rationem *injurie* : hæc enim tum sit, quando de re (aliena scilicet) aliud fit, quam voluntate Domini constituitur : id quod contingit etiam tunc, cùm peccatum committitur ; tunc enim de actionibus nostris liberis aliud fit, quam quod voluntate Domini (DEI), constitutum est. V. quia præbet DEO rationabilem titulum & fundamentum odij, ira & indignationis contra peccatorem, seu (quod eodem recidit) reddit peccatorem DEO ingratum & odibilem, DEUM autem peccatori offensum & irritum : quâ consideratione peccatum habet rationem *offensa*. VI. quia nos privat bonis supernaturalibus gratiae & resultantis inde gloriae , & malorum gravissimorum, poenæ scilicet æternæ in gehenna, vel temporalis in purgatorio sustinenda nos reos constituit. VII. quia mala, etiam temporalia , in hac vita toleranda, secum adducit, v.g. mortem, infamiam, morbos, anxietatem & perturbationem conscientie, multam seu penam v.g. verberum, Præceptoribus, Parentibus, Judici humano &c. dandam; sed hæc mala si præcisè considerentur, ut ab homine, vel aliis causis naturalibus proveniunt, non sunt sufficiens motivum ad excitandum dolorem requisitum ad

Sacta-